

**HANS
VANDEWEGHE**

Sportjournalist
@hansvdw

column

Mittspieler

Wouter Vandenhaute heeft nooit onder stoelen of banken gestoken dat hij in het voetbal een bepaalde rol wilde spelen. Hij begon als krantenmedewerker toegewezen aan een club, werd reporter, groeide door naar presentator, kocht als ondernemer de voetbalrechten en werd later eigenaar van het productiehuis dat voetbal naar de huiskamer bracht.

Allemaal mooi, maar het volstond niet. Wouter Vandenhaute, zelf ooit een hobbyvoetballer, wilde altijd al een *Mittspieler* zijn. Zijn eerste plan bestond er in om iets bij Anderlecht te worden, Herman Vanholsbeeck opvolgen misschien. Later, na de verkoop van Woestijnvis, had hij de middelen om hoger te ambiëren. Vroeger al had zijn pijlen gericht op die andere mauve club, Beerschot. Nog vorig jaar leek AA Gent hem wel spek voor zijn bek. Zelfs Roda JC stond even in zijn belangstelling. Geen van die vage plannen - als het al plannen waren - ging door. Hij had wel eind 2017 op Anderlecht geboden, maar moest toen het onderspit delven voor Marc Coucke.

Die haalde na zijn zoveelste paniekaanval als voorzitter van het instituut RSCA in januari van dit jaar Vandenhaute binnen, samen met Karel Van Eetvelt als CEO. Om de gemoederen te bedaren. Het tegendeel was hun lot. Vandenhaute de makelaar - als aandeelhouder van Let's Play - werd adviseur, hoe kon het voetbal dit verantwoorden? Gisteren schoof Vandenhaute door naar het voorzitterschap en zit nu waar hij zich ooit in zijn wildste dromen zag zitten.

Dat heeft hem een euro gekost. Vandenhaute verkoopt zijn aandelen van Let's Play en stapt samen met technisch directeur/trainer/coach/speler Vincent Kompany in het kapitaal van de club, maar het is onduidelijk wie hoeveel aandelen in hun handen heeft. Tot voor deze zoveelste paleisrevolutie - ze hebben er zowaar een naam voor bedacht, plan 2020-2025 - hadden Marc Coucke en zijn vennoot Joris Ide 74 procent van de aandelen.

Einde goed al goed? Het lijkt er alvast op dat Wouter Vandenhaute voor een minimale investering zijn droomjob te pakken heeft. Marc Coucke blijft voorlopig de eigenaar, de *actionnaire principal*, zoals hij - niet onbelangrijk - in een filmpje liet verstaan.

De minderheidsaandeelhouders Vandenhaute en Kompany krijgen het operationele in hun mandje. Marc Coucke - 'Ik heb het te druk om dagelijks met de club bezig te zijn' - zal op afstand toezien. Karel Van Eetvelt moet het dagelijks management in goede banen leiden.

Coucke die na goed twee jaar het voorzitterschap alweer uit handen geeft, is niks minder dan een nederlaag. In een paar maanden was al het respect voor zijn persoon weg. Binnen de club, bij de aanhang en in het voetbal in het algemeen, Coucke werd uitgespuwd. Vijf technisch directeurs en vijf trainers heeft hij versleten in die ruim twee jaar, dat moet zowat een record zijn, zeker voor Anderlecht maar wellicht ook voor het Belgisch voetbal. Intern was hij al kort na zijn aantreden alle krediet kwijt. Het personeel dat hunkerde naar stabiliteit kon niet om met zijn volatiel karakter en zijn ad-hoc-beleid gestuurd door emotie.

Met Vandenhaute treedt een voetbaldier en een sportkenner aan. Zijn droomjob wordt meteen ook zijn lastigste opdracht ooit: de krabbenmand Anderlecht op orde krijgen.